

1926-09-03

AFSENDER

Johannes Kragh

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Viborg (Danmark)

Omtalte personer:

Billedhuggerforeningen

Ludvig Brandstrup

Det Kongelige Danske Kunstakademi

William P. Larsen

Einar Utzon-Frank

Anse Willumsen

Edith Willumsen

Gersemi Willumsen

Omtalte steder:

Carrara, Italien

Nice, Frankrig

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/2 - K

DOKUMENTINDHOLD

Kragh skriver til Willumsen for at berette om forholdene i Billedhuggerforeningen. Til Kraghs store ærgrelse fik Charlottenborgs sammenslutning af billedhuggere adgang til Billedhuggerforeningen i sin tid. Kragh føler sig angrebet af de unge medlemmer, og han synes, foreningen er blevet værdiløs. Flere af de ældre medlemmer overvejer at melde sig ud, og Kragh mener, Willumsen bør gøre det samme. Han planlægger at rejse til Nice til november.

TRANSSKRIFTION

F.T. Viborg 3 Sept 1926

Kære Willumsen. Skønt De lever saa fjærnt fra alt hvad der foregaar i Danmark, og jeg misunder Dem – nej under Dem det af et fuldt Hjærte, - har jeg dog længe havt en Lyst til at sige Dem hvor sørgeligt det efterhaanden er gaaet med "Billedhuggerforeningen", som jo dog trods alt er Deres Barn, men desto mere vanartet fordi den burde leve u-ændret og æret sit Ophav.

Der skete jo for nogle Aar siden den store Fejl at vi gav en hel Kreds af ubetydelige Billedhuggere, (Charlottenborg-Billedhuggernes Sammenslutning) Adgang til Foreningen. Fra den Tid af, forstærkes derved at Akademieleverne med stor Liberalitet er blevet optagne undertiden ved en fuldstændig formet Afstemning – for ikke at sige formløs – den er, kort sagt, blevet stor, demokratisk – og værdiløs. De fleste af de ældre kommer der overhovedet aldrig, men der har adskillige Gange været forsøgt ubehageligt personlige Overfald indenfor Foreningen.

Nu – i Anledning af en Vurdering af Genforeningsmonument-Concurrencens Resultater - forsøgt af mig i "Skønvirke" Har Foreningen ublufærdigt sluppet et helt Kobbel Sensations-Journalister løs paa mig. Den første, af mig sete Udtalelse, af Cicelør Will. Larsen som er Medlem af Bestyrelsen og var i Bedømmelses Comiteen-, var dog saa taalelig at jeg kunde være bekendt at svare paa den. De andre egner sig ikke. Jeg sender dem hermed mit Svar som er formet som en Redegørelse for Foreningens Existens.

De fleste af vore Kamerater fra Begyndelsen af er vist mest tilbøjelige til at melde os ud af Foreningen

II

Vi har ofte talt derom, ene med Undtagelse af Brandstrup der efterhaanden er gledet helt ned i Lommen paa Akademiets Direktør, hvor ved han har solgt vor Forening til Fjenden, thi det var, er og bliver

Kunstakademiet, mere og mere for hver Dag der gaar.

Hvis vi andre melder os ud af den vil jeg synes det rimeligt, (naar De, hvis De gider, har hørt om Sagerne ogsaa fra andre end mig,) at De gaar samme Vej.

Jeg har somme Tider, naar Kævlet fik Luft forsøgt at faa Ørenlyd ved at sige: "Husk paa, Willumsen er vort Æresmedlem, hans Aand bør præge os, hans Ro være Fanemærke for os!"

Jeg indser nu det complet haabløse deri. Den Yngel af Bolchevicker der voxer op og fører det store Ord har ikke Øre for sligt. – Jeg kommer der ikke mere. –

Jeg venter at komme i Nærheden af Nizza omkring Midten af November. Er De der til den Tid? Lad mig vide hvor De er i dette Efteraar, jeg trænger usigeligt til at se Dem igen – besøgte Dem ogsaa gjerne i Carrara.

Hils Deres Kone og de to usigelig yndige Pigebørn. Jeg længes efter Dem alle!

Deres Ven

Johs. Kragh.

F. J. Viborg 3 Sept 1926

Kære Willimssen. Skønt du
lever nu fjænt fra alt hvad du
foretog i Danmark, og p' misante
den - nej inde den mit d' du fuldt
Hjært; har p' dig selv haft en
Lyst til at se den hvor sigtlig
det ofte vendte i samt med. Bil-
led højst fremgaa; som jo dig Fede
alt i den Barm, men desto mere
venligt fordi den bente den u-
indst og det sit opkø.

du skete jo for nogle Aar
siden den stør Fæst at vi gav
en red Værd af ubetydelige Bil-
køje, (den Læse bog: Bil-
Sammen Læse) Nøjagtig at Fæ-
minger. Fra den Tid af Jædelst
der ved at Mathematiske med
den Læsestet u blevet opkø

underholden med en faldstændig fornem og
færdig - for dem et sig formløs -
den er, hvor sagt, blev det, demokratisk
og verdiløs. De fleste af de ældre
kommer de ikke længere ud, men de
der adskillige gange været forrige i skoleligt
personlig Overfald ind i for Fremtiden.

Nu i tilblivelse, i en Værdig
for Fremtiden, man er - Concorrens Re-
sultater - for mig i, Skønvisne.

Har Fremtiden ublidt sluppet at
være blevet Ensamhed - som ved
løs for mig. den første, i mig et
Kataster, af Læst Will. Læst som i
Medlem af Bortgøden og var i Bedøm-
melser Comitten - , var dog som Tænkning
at jeg havde været betændt at være for dem.

De under sig er i det. I under dem
Læst med Læst som i for dem
en Bedømme for Fremtidens Existens.

De fleste af vor Kammerater
Begyndelse af et vist med Læst
Læst at de med, som ud af Fremtiden

Vi har ifte haft dem, som med ^{II} ~~højde~~
højde i Domsborg de spede ~~dem~~
glede det ved i Sommer paa ~~Madame~~
its Hæder, hvor ved den har selv vor
Forsig til Fjenden, thi det var, og af disse
Kunstmandet, men og mere for hver
af de gear.

Hvis vi ender mellem os og i den vil
j siges det rimeligt (saa da, hvis de
gilder, da hold om Sagen og om den
anden med mig,) at de gear samme Vej.

I den samme Tid, naar Kædet for
Lige forsig at den Domsborg ved at
sig: "Hark paa, Williamson i vort ~~Arbej-~~
medlen, som Aand for sig og som
Re^{ve} færdig for os!"

J indser nu det komplet ~~hæb-~~
lende. Den Yngel af Rødsviden
de var og af sine det som den
har den for sig. - J
kommer de ~~den~~ mere.

J venter at komme i København i Marts
gentlige Middel af November. Er der
noget Tid? Lad mig vide hvor du er
i dette Øjeblik, j' længes meget til
at se den far - besigt den igen
gjerne i Caraca.

Det skal være og du to meget
godt. Pjæven. J' længes efter den
alt!

den Ven far. Vagns